

ชื่อเรื่อง	การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชนอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา หมู่บ้านนาจอก ตำบลหนองญาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
ผู้วิจัย	จรัสพิมพ์ จงสถิตเสถียร
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดลเดช ตั้งตระการพงษ์
กรรมการที่ปรึกษา	ดร.สุรพิชัย พรหมสิทธิ์
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยนครพนม, 2552
คำสำคัญ	การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน, การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

บทคัดย่อ

การศึกษา เรื่อง "การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชนอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา หมู่บ้านนาจอก ตำบลหนองญาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม" เป็นการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัยเพื่อ 1) พัฒนาการจัดการการท่องเที่ยว 2) ศึกษากระบวนการและวิธีการดำเนินการจัดการการท่องเที่ยว 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยว และ 4) เสนอแนวทางในการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยว

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 371 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและใช้สถิติในการวิเคราะห์ คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ไคว์สแควร์ ค่าที และค่าเอฟ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ คือ หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง จำนวน 5 คน ผู้นำชุมชน จำนวน 5 คน ประชาชนในชุมชน จำนวน 12 คน ใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผลการศึกษาเชิงปริมาณ พบว่า ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เป็นหญิง อายุ 31 - 40 ปี สถานภาพสมรส โสด มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด ส่วนใหญ่รับราชการ และมีรายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน

พฤติกรรมการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวเคยมาท่องเที่ยวที่หมู่บ้านนาจอก 3 - 5 ครั้ง ส่วนใหญ่มาอยู่กับเพื่อนและมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว/วัน ต่ำกว่า 500 บาท และไม่พักค้างคืน ส่วนใหญ่เลือกที่พักแบบโฮมสเตย์ และเหตุผลที่มาเที่ยว 3 อันดับแรก คือ ศึกษา

ประวัติศาสตร์ของประธานาธิบดีโฮจิมินห์ สัมผัสวิถีชีวิตชุมชน และการเดินทางสะดวกสบาย ส่วนกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ทำ คือ ชมศิลปะหัตถกรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ชมพิพิธภัณฑ์ โฮจิมินห์ และเที่ยวชมหมู่บ้าน

ความพึงพอใจ พบว่า นักท่องเที่ยวพึงพอใจต่อการจัดการท่องเที่ยว ระดับมาก 5 ด้าน เรียงจากมากไปน้อย คือ คุณค่าแหล่งท่องเที่ยว การเข้าถึง การคมนาคมขนส่ง ที่พัก และอัตลักษณ์ชุมชน อีกทั้ง นักท่องเที่ยวพึงพอใจต่อการจัดการท่องเที่ยวน้อยที่สุด ในด้านความปลอดภัย อาหารและเครื่องดื่ม และสินค้าที่ระลึก

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์เพียงบางด้าน กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ส่วนผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการจัดการท่องเที่ยวที่หมู่บ้านนาจอกในด้านต่างๆ แตกต่างกันไป

ผลศึกษาเชิงคุณภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่าง ให้ความเห็นเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน คือ ควรมีการส่งเสริมและพัฒนาหมู่บ้านนาจอก ให้เป็นหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และเกษตรกรรม ส่วนผลกระทบจากการพัฒนาหมู่บ้านนาจอกให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว นั้น เป็นไปในเชิงบวก เนื่องจากเป็นการสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชน ทำให้คนในชุมชนมีงานทำ มีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และมีส่วนช่วยส่งเสริมวัฒนธรรมและการพัฒนาชุมชน

แนวทางในการพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวของหมู่บ้านนาจอก คือ ควรให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในหมู่บ้านของตนเอง ควรมีการส่งเสริมความร่วมมืออย่างเต็มรูปแบบกับภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง ควรมีการแลกเปลี่ยนความรู้ด้านการบริหารจัดการท่องเที่ยวให้แก่คนในชุมชน

Title SUSTAINABLE COMMUNITY – BASED ECOTOURISM
MANAGEMENT : A CASE STUDY OF BAN NA JOK,
NAKHON PHANOM PROVINCE

Author Jaruspim Jongsatithsatien

Advisor Assistant Professor Dondej Tungtakanpoung, Ph.D.

Co - Advisor Surapit Promsit, Ph.D.

Academic Paper Thesis M.A. in Hotel and Tourism Management,
Naresuan University, 2009

Keywords Community based tourism, Ecotourism

ABSTRACT

Sustainable Community Based Ecotourism Management : A Case Study of Ban Na Jok, Nakhonphanom Province is a quantitative and qualitative study to develop which is 1) tourism management 2) process and method of tourism management 3) tourist' s satisfaction with tourism management and 4) to provide methods for the development of tourism management.

The representative sample of this Quantitative study is a group of 371 Thai tourists. The questionnaire is used to collect information and statistic methods are used to analyze such as frequency, percentage, standard deviation, Chi - square, T – value and F - value. Mean while the Qualitative samples are 5 related government organizations, 5 Village leaders and 12 of villagers which are studied and recorded through the structural questionnaire.

The results of the Quantitative study are Personal information of tourists which are mostly female, age 31 – 40 years old, single, almost all graduated Bachelor' s Degree, working as government officials have a monthly income of less than 5,000 baht per month.

The behavior of the sample uncludes having visited 3 – 5 times and usually comes with their colleague, daily payments each person of this group is under 500 baht a day and they are not domicile and some preferred home stay. The top 3 reasons of

visiting are to study about the history of Ho Ji Minh, to perceive the village' s ways of life and it has a convenience access. Favorite activities are to see some handicraft, learn about traditional wisdoms, to visit Ho Ji Minh Museum and to here sightseeing around the village.

In terms of tourist satisfaction, I found that Tourists are most highly satisfied in 5 sections respectively from Site Value, Accession, Transportations, Domiciles and Community Identity. On the other hand, things that were least satisfying are Tourist management, security, food and beverage and also souvenirs.

The first hypothesis test results show that Individual conditions are partly related to tourist behavior. The second hypothesis test results depict that the individual conditions affect the different satisfaction to different various sections.

The results of the Qualitative study are From all 3 samples, showing related aspect as it is necessary to renovate the whole village of Ban Na Jok to be a historical, cultural and agricultural site. IT also maintain the positive impact according to the development ; therefore to raise villager' s income is by employing local people, improving their qualities of life as well as promoting local culture and developing their community. The method of the improvement is participation among local people and the government or related organizations in d terms of communication and knowledge exchange about tourism management.